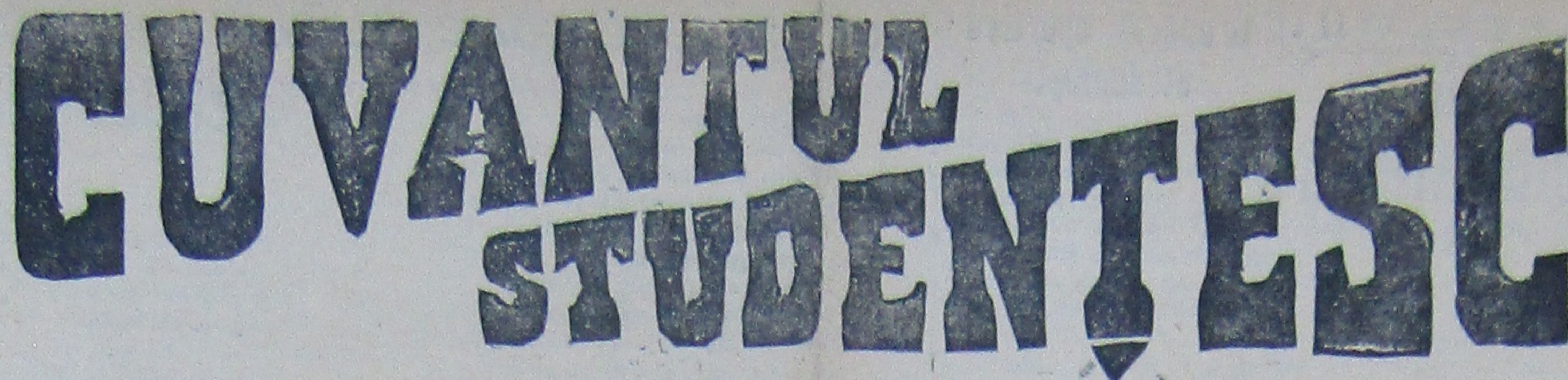
ANUL VI. — Nr. 4. LEI 3 EXEMPLARUL IN ŢARA, 4 LEI IN STREINATATE 10 DECEMBRIE 1931

CUVANTUL STUDENŢESC

Apare bilunar sub îngrijirea unui comitet

ORGAN OFICIAL AL UNIUNII NAŢIONALE A STUDENŢILOR CREŞTINI ROMÂNI

Redacţia şi Administraţia: Bulevardul Schitu Măgureanu No. 2 (Palatul Soc. Stud. în Medicină)

Congresul nostru

Sibiul va adăposti Duminică al şeaselea congres naţional studenţesc, consacrându-se astfel ca unul din popasurile importante ale acestui şuvoi năvalnic de entusiasm şi energie creatoare pe care-l reprezintă studenţimea română creştină.

Se întreabă mulţi, mulţi din cei crescuţi în atmosfera îmbâcsită a cluburilor, învăţaţi cu zigzagul atitudinilor de moment şi cu poticnelile laşităţei, ce rost are un congres studenţesc în aceste vremuri de urgie economică, de înfrînare a tot ce nu justifică o imediată necesitate şi de prohibire a oricărei dorinţi care îşi aşteaptă o părticică de reazim în structura financiară a statului.

Oare nu cumva e prilej de un scandal, care va face să se topească din nou de ruşine fardul protocolar al reprezentanţilor ţărei în străinătate, amuţiţi subit în volubila lor clămpăneală, de o aşa neaşteptată veste ?

Liniştiţi-vă temerile paraziţi ai demnităţei naţionale !

Oradea-Mare, pe care ne-o scoateţi mereu înainte, nu a fost decât licărirea scurtă a fulgerului revoltei care ne clocoteşte în suflet, isteţ provocată de mercenarii roşii cari trei ani mai târziu trimeteau plocon naţionalismului de stat monoclat şi protocolar pe cel dintâi deputat comunist.

Deoparte hidra neputincioasă care încearcă să-şi întindă ghiarele semănătoare de distrugere, de altă parte conştiinţa robustă şi vioaie a unui corp conştient de menirea lui, manifestând, aşa cum numai la un congres studenţesc, se manifestează, pentru Rege şi Ţară.

Conducătorii de mâine luând mărturie tradiţia anilor grei de luptă ce i-au precedat, vor depune la Sibiu jurământ pentru apărarea neştirbită a patrimoniului naţional, pentru dreptul de ocrotire şi liberă afirmare a tot ce e românesc, accentuând că singura garanţie de izbândă pe drumul trasat, o formează spiritul de sacrificiu şi de muncă pe altarul patriei.

O generaţie tânără, dârză şi călită în suferinţă, îşi recunoaşte conducătorul şi îşi concretizează idealul în Acela ce a suferit ca şi ea, în Regele Carol al II-lea hotărît să-şi înscrie numele în cartea de aur a poporului român.

Revendicări materiale pe ordinea de zi a congresului la loc de cinste; nu însă cereri cari să jignească sărăcia decretată azi haină naţională ci doleanţe ce se pot realiza cu o infimă parte din bunăvoinţa şi dragostea pe care N. Iorga ne-a arătat-o totdeauna.

Nu va fi greu de înţeles, mai ales atunci când cel ce te asuclită îţi e apropiat sufleteşte, că problema ajutorărei studenţimei de către stat nu e o chestiune ce se înscrie în rândul diferitelor inutilităţi bugetare semnalate, şi că un numerus clausus pentru studenţii merituoşi dar lipsiţi de mijloace, nu poate face parte dintr'un program de guvernământ.

Se vor discuta probleme ce interesează starea economică actuală, şi va fi un nou prilej de stigmatizare a celor ce s'au încercat în compromisiuri şi în teorii inaplicabile, dar mănoase pentru buzunarele emiţătorilor respectivi.

Pentru tradiţia culturală şi creştină a Sibiului congresul studenţesc nu va fi o ruşine; minoritatea germană va avea un prilej, nu de curiozitate satisfăcută, ci de înţelegere a rosturilor noastre pe aceste plaiuri, iar pentru noi studenţii români creştini numai conştiinţa datoriei împlinite.

ST. IACOBESCU
vicepreşedintele U. N. S. C. R.

Rumba-Rumba

Dansul este de când lumea termometrul universal al cinesteziei, şi cel specific al temperamentului, al popoarelor şi al epocelor. Mai este un deversor comod şi ieftin al surplusului de energie fără debuşeu, acest export gratuit procurând satisfacţie după toate legile pomenei şi ospitalităţii.

Disputa întâietăţii între dans şi muzica se rezolvă de obicei în favoarea celei din urmă, după cum putem proba [illegible] [illegible] şi [illegible] [illegible], urcând până la elementele simple, gest şi notă, [illegible] [illegible] mai [illegible] şi dau mâna pe sub [illegible], şi o teorie mediană e cea mai frecventă. Adică, muzica şi dans, vor fi apărut simultan, în felul lor.

Intre dans şi cochetărie, între bătuta curcanului şi roata saşaitoare a cozii, e o legătură a unei dualităţi organice care domneşte pe acelaş trup. Selecţiunea s'a produs cu vremea, şi dansul a devenit la bărbat şi la femeie, la sălbatic şi la lord, un caracter sexual secundar, ca creasta la cocoş şi localizarea mustăţii sub nas, la bărbat.

Diagrama dansului exprimă evoluţia omului dela un pahar la altul, dela o durere la o bucurie, sau invers, dela perioada la perioadă.

El poate fi un criteriu moral şi imortalizarea instantaneie a unui echilibru pe o frescă sau bassorelief, poate evoca suficient tot lanţul coreografic al melodiei.

Dar, dansul mai este o armă comodă în mâna neinspiraţilor declaraţiilor de dragoste.

Pipăirea subită a corsajului ar reclama altfel ani de... curte, fără casă, — pe când, cu această modalitate ea e permisă zâmbitor şi de părinţi şi de morală.

Dela hora ţărănească, o consumare viguroasă a energiei autochtone; dela cadrilul care exala în lungimea mâinilor şi distanţa între sexe — până la ultramodernul rumba-rumba, o gamă întreagă de simplificări şi practicism se interpune, culminând cu acest din urmă dans.

Dela suprafaţa maximă de contact a tangoului, şi oscilaţiile orizontale ale foxtrottului, am evoluat la loviturile de berbec saccadate, întrerupte şi verticale ale rumbei.

Rumba-Rumba e simbolul expedienţei, al vitezei. Nu cere talent, nici timp de învăţat. Randament maxim. E simbolul secolului.

VASILE DORNEANU

Zece Decembrie

Luminoasă şi unică zi de sărbătoare, de evlavie, de reculegere, de adâncire în noi, sfântă zi de 10 Decembrie.

Popas binefăcător şi fericit de înălţare şi împuternicire în mersul nostru înainte.

Zi de glorie şi onoare, zi în care sufletul cel tânăr şi curat al unui neam în ce are el mai bun ca putere de jertfă s'a dedicat vieţii sbuciumate fără seamăn şi fără hotar.

Blestemul trecutului ne mai apasă încă, scuturatul jug fanariot, din margine de drum l-au ridicat şi vor să ni-l apese pe grumaji jidanii încurajaţi de întunerecul ce domneşte la sate şi de duhul vrăjmaş al dihoniei şi al înstrăinării ce conduce oraşele.

Am ridicat, la 1922, o spadă, spada alungării duşmanului dintre noi şi am înălţat un steag: steagul ridicării Ţării pe culmile gloriei şi ale puterii.

In ziua simbolică a trecutului de jertfe şi al viitorului plin de speranţe, veniţi, fraţi studenţi, veniţi surori studente, tineri ostaşi a pururi învingătoarei armate a jertfei pentru ideal, să ne reîmputernicim braţele ce poartă spada biruitoare, să ne îmbărbătăm sufletele ce închid în ele simbolicul avânt al revendicărilor noastre, revendicări naţionale ale unui popor a cărui ultimă speranţă noi am rămas.

Evocare

In epoca frământărilor de după războiu, în urma realizării idealului nostru naţional prin nenumărate jertfe şi mult sânge vărsat, se întrezăreşte o stare psihologică specială, o umbră de nemulţumire generală, o nelinişte socială isvorâtă din lungul şirag de nenorociri abătute asupra ţării noastre în aceste vremuri grele.

Este firesc ca după un asemenea conflict atât de sângeros, şi destul de îndelungat, refacerea unui popor din punct de vedere social şi economic să întâmpine multe greutăţi, deşi el lucrează intens în acest scop la lumina soarelui binefăcător al păcii.

Totuşi în cazul nostru special suntem nevoiţi să remarcăm, că încercările poporului român de a se consolida, de a se reîntrema pe tărâm naţional în cadrul hotarelor noui — dar adevărate — înroşite de sânge, sunt întunecate în mod sistematic de elemente potrivnice. Tendinţe criminale, bolşevism, corupţiuni, secte religioase, etc., sunt diverse manifestări ale tentaculelor numeroase ale leprei ce luptă metodic — profitând de orice nemulţumire socială — pentru instalarea domniei universale a lui Israel.

Blândul nostru popor cunoştea îndeajuns cinstea, sinceritatea şi mai ales patriotismul acestor pui de şerpi, calităţi dovedite cu prisosinţă în timpurile grele din ultimul războiu. Acelaş blând popor priveşte cu desgust şi scârbă către aceşti paraziţi ce nu ştiu măcar a fi recunoscători celor ce i-au tolerat atâţi amar de ani, dar cu asta nu s'a sfârşit.

Clocotul înăbuşit care se aude surd, revolta sufletească, care se deslănţue sunt reacţionările instinctive ale celor ce au viziunea unui trecut glorios, şi cari sunt legaţi sufleteşte de pământul pe care s'au născut.

Acei fii de răzeşi, acei fii de plugari, cari cunosc destul de bine amarul neamului nostru — pe care l'au trăit prin strămoşi, — cari îi înţeleg svârcolirile cu adevărat, cari se identifică complect cu aspiraţiile sale şi cari au părăsit ogorul strămoşesc pentru a se face cărturari, în dorinţa de a-şi servi patria şi de a o apăra, — studenţimea română creştină — este aceea care ridică cea dintâiu stindardul luptei naţionale chemând în ajutor pentru salvgardarea naţiei, toată suflarea românească.

Procesul sufletesc este logic.

Mişcarea naţională, studenţească, cristalizată în începuturile ei la *10* Decembrie *1922* este exponentul revoltei sufletului românesc cotropit de jidovi.

Studenţii universitari, herolzii acestei mişcări salutare, prin elanul prin puterea lor de muncă şi de sacrificiu, şi mai ales prin complecta lor desinteresare, sunt acei ce luptă şi vor lupta pentru sfărâmarea jugului ce apasă grumazul românului tot mai ameninţător.

Tolerări de asasinate, temniţe, schingiuiri, încălcări de drepturi, oferite cu multă graţiozitate de cei ce nu vor a înţelege năpasta ce pluteşte asupra neamului nostru, nu ne înspăimântă, ci ne oţelesc spre a nu desarma, decât la biruinţă.

Azi când se împlinesc nouă ani de luptă accerbă, scrutând trecutul care ne înbărbătează, suntem datori a păşi cu curaj şi hotărîre pe noua treaptă a calvarului luptei naţionale studenţeşti, cu aceaş dragoste faţă de Tron, faţă de ţară, şi faţă de Cel de Sus atotputernic, care ne va conduce, ca şi pe strămoşii noştri la izbândă.

Student român, din fundul criptei lor, bătrânii noştri, privesc cu înfrigurare; adu-ţi aminte că paloşul lor nu s'a întors în teacă decât biruitor, deci urmează-i :

Sau pe scut sau sub scut !

FLORIN BECESCU

INCOTRO ?

Spre o cameră neîncălzită de hotel periferic, nu închinări galante aventuroase conduce în fiecare seară paşii unui grup de tineri din zilnic îngroşata armată a proletariatului intelectual, ci sbuciumarea sufletească şi chinul organic ce pune de crud frământarea lor minţi înspăimântătoarea întrebare : *Incotro ?*

Cine a avut prilejul să participe la o consfătuire în care tineri cărturari flămânzi şi înfriguraţi îşi fac desnăduiri şi dibuesc cărări, cine le-a urmărit tot mai coborîndul ton al vocii, care în cele din urmă, — de mult trecut de miezul nopţii —, îmbracă haina comunicărilor conspirative, nu se poate să nu fi rămas el însuşi obsedat de acelaş chinuitor: Incotro ?

Din reci şi umede camere periferice viaţa socială îşi suge hrana : leac sau otravă.

De acolo, din camerele sărace locuite de studenţi săraci, isvorăsc credinţele, credinţele noui sau credinţa în nimic.

Până mai ieri îşi spuneau *colegi*, şi erau tot una. Azi au început a se contura deosebiri, îşi zic, unii *camarazi*, alţii *tovarăşi*.

„Camarazii" îşi îneacă desnădejdea în credinţă şi în voie bună, şi înfăţişarea lor e cartea în care citeşti biruinţele viitoare ale unui neam.

„Tovarăşii" şi-au oprit sufletul lor dela speranţă, iar privirea lor devine zi de zi clocotitor cântec insurecţional.

Ei, tinerii, ştiu bine, — şi unii şi alţii, — că ziua de mâine este a lor şi prin ei a unui şir întreg de generaţii viitoare.

Dar ziua de mâine o vor lumina de un nou soare, de soarele credinţei care luminează sufletele lor.

Deoparte marea masă a tineretului cărturar român care din lipsuri, din trudă, din sbucium şi încordări, din neajunsuri de tot felul, îşi găseşte putere de muncă, de viaţă, de fapte măreţe şi jertfă, îşi găseşte prilej de închinare Patriei, de alta o mică grupă de studenţime „nouă", nouă într'adevăr pe meleagurile noastre cari abia de apropiată vreme a cunoscut exoticele nume ale acestei noui studenţimi, ce îşi găseşte închinare stomacului, pentru care sacrifică tot ce bunul român iubeşte : datină, familie, credinţă.

In tovărăşia veneticilor pot cădea minţi întunecate şi suflete rătăcite, dar din cămăruţele sărace locuite de fii ai bordeelor săteşti nu va putea ieşi altceva decât curentul de înfrăţire cu glia.

Da, ne sbatem în nevoi, aşa cum se sbate întreg poporul, dar în nopţile înfrigurării şi flămânzirii noastre noi vedem nu zădărnicia, ci virtutea trudei de fiecare zi ca şi de zile mari a neamului nostru, şi vedem încă desfrânata huzurire a veneticilor, din rodul muncii fiilor bordeelor.

Incotro ?

Fruntea străinismului o va despica în două hotărîrea noastră.

G. BIZIOTI

CHESTII

Un ziar comunist care se pretinde exponentul „studenţimei sărace", în ultimul său număr anunţă cu majuscule că: „Greva studenţilor dela facultatea de medicină din Iaşi, care înseamnă primul punct din lupta de revendicări a studenţimii sărace, a reuşit. Ne surprinde cu atât mai mult această tendinţă de a-şi însuşi un succes al altora cu cât noi ştim că cei cari au avut iniţiativa şi au dus la bun rezultat această grevă prin hotărîta lor acţiune au fost cunoscuţii conducători ai mişcării naţionaliste din Iaşi D-nii I. Banea, N. Totu, T. Mociulschi etc. E ruşinos ca un organ de atitudine ostilă fascismului universitar antisemit să strecoare şi să adjudice în contul său succese de ale adversarilor.

I-i înţelegem şi-i deplângem!

In faţa unui succes masonic

Buletinele tuturor lojilor masonice, de pe toată suprafaţa pământului, anunţă cu satisfacţie că francmasonii români au isbutit să nimicească *„Buletinul anti-iudeo-masonic"*, ce apărea în Bucureşti.

„Analele Masonice Universale" proclamă solemn:

„In urma diverselor atentate îndrăsnite în contra Francmasoneriei române, revista antimasonică moralmente responsabilă de aceste excese, a fost interzisă".

Marea publicaţie masonică de astădată nu minte decât în parte, căci e prea adevărat că suprimarea „Buletinului anti-iudeo-masonic" se datoreşte F∴ M∴ din România.

Dar, când această mare publicaţie masonică vorbeşte de „diversele atentate îndrăsnite în contra Francmasoneriei", ea îşi urmează procedeul secular : *minte.*

Căci imediat după apariţia „B. A. I. M." *francmasonii au început ei, atentatele;* să amintim câteva:

Venerabilul francmason Dr. Gheorghian, care la începutul carierii lui medicale se numia Cristea şi care şi-a schimbat numele ajuns repede celebru printr'un avort criminal, în acel de Gheorghian, a invitat doi tineri antimasoni la venerabilitatea sa francmasonică pentru a li întinde o cursă. Neisbutind această manoperă şi nici altele, s'a dus în lume... cu o tinichea de coadă şi s'a dus să uneltească în gruparea unui biet bolnav care s'a lăsat păcălit, dar care nu înseamnă cu desăvârşire nimic, în mişcarea antimasonică.

Junele venerabil Şolmescu a venit în mijlocul studenţimii, cu intenţia de a învrăjbi spiritele prin fel de fel de machiaverlâcuri, ce au fost imediat descoperite; junele mason a fugit din mijlocul tineretului intelectual

Bătrânul vulpoi masonic, Dr. Vaida Voivod, a încercat deasemeni să desbine pe luptătorii antimasoni, cu bani daţi sau promişi, ori cu onoruri din belşug făgăduite. Nu s'a ales însă cu nimic, adică ba da: s'a ales cu înjurături furioase din partea ziarelor jidoveşti, fiindcă, deşi mare brânzoi francmasonic, a fost dejucat de nişte tineri naţionalişti.

Palicarii francmasoni Pangal şi Lupaşcu au recurs la fel de fel de combinaţii, însă toată arta lor ţesută din panglicării fanariotice s'a dovedit moft.

Francmasonul Comandor Negulescu a strecurat o serie de neadevăruri în „Neamul românesc", pentru a demonstra crima tineretului antimasonic împotriva francmasoneriei prea curate; dar, în cele din urmă, se pare că d. Comandor Negulescu a renunţat la lupta sa, găsind-o poate d-sa însuşi, nepotrivită pentru un ostaş, fie şi de rezervă.

Căpeteniile iudeo-levantine ale Francmasoneriei trecură după aceste manopere, şi altele, ce nu ne mai vin acum în minte, la ameninţări, la ameninţări foarte grave.

Palicarii masoneriei naţionale anunţară solemn, nici mai mult, nici mai puţin: moartea a doi fruntaşi ai mişcării.

Această ameninţare produse un efect neaşteptat asupra naţionaliştilor, cari deveniră şi mai energici la gândul că modestele lor sforţări au aşa de mare importanţă încât francmasonii vor să-i ucidă.

Năuciţi de ciudă francmasonii şi idioatele lor slugi din administraţia ţării pornesc o goană nebună împotriva... corespondenţii antimasonilor: rup scrisori şi reviste, opresc broşuri şi cărţi nevinovate... înconjoară locuinţele naţionaliştilor cu o serie de nespălaţi, zişi agenţi secreţi, trimit în adunările antimasonice liniştite şi cuminţi, câţiva derbedei mincinoşi cari pentru unul sau cel mult doi „sutari" observă... şi raportează.

Antimasonii se adresează câtorva oameni de treabă dela Siguranţă şi-i întreabă ce înseamnă aceste pocării; dar aceştia, roşinduse până peste urechi, mărturisesc, ei înşişi indignaţi: „e o batjocură rânduită de guvern !...".

Guvernul ? adică Armand Călinescu, care exasperat de faptul că i s'au descoperit turpitudinile, ordonă perchiziţii la locuinţele naţionaliştilor.

Slugi ale guvernului (naţional-ţărănesc) provoacă la duel pe tinerii antimasoni, însă neputându-i ucide astfel, înscenează un atentat ridicul, stupid, la templul abracadabrant al masonilor

CĂRŢI NOUĂ

Ion Minulescu: Bărbierul Regelui Midas

de Dorul Belemace.

Realizatorul imaginilor îndrăzneţe, simboliste, cu voluntate sonoră în exprimare, creatorul romanţelor pentru mai târziu, spovedanii, etc., a părăsit deja un timp penelul versificatorului, în favoarea prozei, scriind Măştile de Bronz, Corigent la limba română şi altele, ultimul volum al dumisale fiind Bărbierul Regelui Midas, apărut în editura Ciornei.

Ca un prestidigitator magic, în alcătuirea frazelor, în cele 185 pagini, îmbină o stare actuală de lucruri sub masca unui comic palpitant şi dureros, relevând în special decadenţa socială a spiritului de mahala.

A-l compara cu Caragiale, n'ar fi locul, acesta fiind genial prin redarea însăşi a expresiilor clasei de jos, într'o structură cu totul originală, pe când d. Minulescu, în Bărbierul Regelui Midas, dă o întorsătură distinctă concepţiei unui burghez, asupra fluctuaţiilor sufleteşti de nedumerire a problemelor mărunte.

Prin Negoiţă Prescureanu, eroul principal al romanului, autorul, ne înfăţişează un şef de birou al Ministerului Artelor, care întâlnindu-se cândva pe Cale cu un imaginar bărbier al lui Midas, e pus în încurcătură. Bărbierul regelui, nefiind aci decât conştiinţa „Voluptăţii adevărului" care îl munceşte pe Negoiţă Prescureanu din prima şi până la ultima filă a romanului.

In pielea unui şef de biurou s'a simţit bine până în clipa când începe a fi ros de vanitatea de a înainta în grad.

Străfulgerarea unei evadări din mediul său biurocrat, îi apare odată cu întâlnirea lui cu legendarul bărbier (conştiinţa), care-i spune: „dela mine poţi învăţa multe, şi folositoare. Dacă vrei să înaintezi până la directorul general şi cu timpul chiar ministru al artelor, să nu faci decât ceiace îţi spun eu fiindcă eu nu spun decât adevărul. Ai încredere în mine mai mult decât în superiorii dumitale erarhici... Ai încredere numai în ceiace vezi cu ochii dumitale, nu în ceiace îţi cântă alţii la ureche..."

Negoiţă Prescureanu nu ţinu seama, ci influenţat de mediu, se lasă dus de valurile vieţii înconjurătoare.

Indrăgostit de subşefa lui de biurou, studenta Lilli Ionescu, ajunge ca s'o iubească cu toată intensitatea burlaciei sale caste. Insensibilă sentimentelor lui curate, Lilli, — o logică a mai tuturor femeilor, — preferă pe superiorul lui, directorul general, cu care ajunge atât de departe, încât ochii oricărui puteau observa, după aspectul fizic al ei, câteva luni mai târziu, gradul lor de intimitate şi aceasta o vedeau toţi, afară de Negoiţă.

Directorul, care are viziunea mai clară a realităţii decât inferiorul său, speriat de dezastrul moral şi material ce i l-ar fi adus naşterea copilului nedorit, ajutând de sentimentele pe care le poartă şeful său de birou domnişoarei Lilli, ajunge, reuşeşte să-i logodească, Negoiţă acceptând fericit încununarea visului său. Când află însă substratul, chiar din gura viitoarei sale soţii, atunci vine deprimarea sufletească. Atunci: „Negoiţă nu se mai recunoaşte, Negoiţă este alt om, un om pe care nu-i cunoaşte încă personal, dar pe care odată îl va cunoaşte îndeajuns, ca să se poată desgusta şi de el. *(Pag. 178).*

Treapta la care tinsese odată, aceia de subdirector, a ajuns-o, dar nu prin merite, ci aşa cum se ajunge astăzi. Directorul general, ca să se spele pe mâini de păcat, i-a dat în dar pe amanta şi viitorul lui copil, în schimbul subdirectoratului râvnit.

„Voluptatea adevărului îl umple cu o licoare otrăvită" şi ţepile aspre ale realităţii i se înfig în suflet. Bărbierul Regelui Midas a avut dreptate. Increderea de sine şi judecata personală te va duce la descoperirea adevărului nu mediul abject al societăţii actuale.

Dar unde te duce dorinţa de a urca spre efemeritate, aşa cum a râvnit Negoiţă?

Iată ce spune în concepţia lui simbolică autorul: ...„când începi să urci spre ceeace ţi-ai pus în gând... când urci... te urci... te urci mereu, te urci până ce nu mai vezi în jurul tău nimic, nici pământ, nici cer, nici stele, nici luna, nici soare... până ce nu te mai poţi vedea nici pe tine, fiind că dela un moment dat, începi să te confunzi cu întunericul şi uniformitatea golului imens, în care nu-ţi mai poţi da seama ce faci...

Te urci?... Sau te cobori?...

Grupări sportive studenţeşti

Odată cu începuturile mişcării sportive studenţeşti, vine în discuţie problema grupărilor studenţeşti care să servească de sprijin şi cadru progresului acestei mişcări atât de avansate acum în toate straturile societăţii moderne.

Este lucru cert că fără o regulă, în activitatea sportivă mai ales, ca de altfel în orice altă ramură de activitate, nu se poate ajunge la o coordonare a activităţii, la înfăptuiri pozitive şi deci la rezultate serioase.

Organizaţia care îndeplineşte astăzi aceste cerinţe este clubul sportiv.

El este organul care eşalonând munca depusă de fiecare individ în parte, reuşeşte să o valorizeze aşa cum trebue, clubul sportiv este acela care prin mijloacele sale provenite din aportul material al membrilor săi, este elementul „sine qua non" al progresului în domeniul sportului.

Afară de faptul că el pune la dispoziţie membrilor săi terenul, sau sălile necesare antrenamentului, el este acela care în întrecerile (în englezeşte match-uri) cu echipele altor cluburi, sprijineşte activitatea fiecăruia din membrii săi componenţi şi mai ales a celor care se disting.

Dar pentru progresul sportului clubul are o însemnătate din punct de vedere psichologic. Fiecare dintre cei care activează în sânul său, depune mai mult interes când ştie că sunt în joc afară de bunul său renume, şi culorile clubului său.

Fără să mai vorbim de sporturile care se practică pe echipe chiar cele ce se practică individual, nu dau niciodată rezultate apreciabile, dacă ceeace se întreprinde nu se face sub îngrijirea unei grupări.

Problema aceasta este de mai mare actualitate acum, când studenţimea începe să-şi îndrepte privirea şi spre stadionul sportiv, şi în Capitală ea a intrat în sfera de preocupări a conducătorilor studenţilor.

In alte părţi, fără să mă refer la străinătate, cu tradiţie sportivă veche, grupările studenţeşti au intrat de mult în viaţa sportivă.

Un exemplu concludent şi care ar trebui să servească de exemplu bucureştenilor, este clubul „Universitatea" din Cluj, format numai din studenţi. Gruparea aceasta, cu una dintre cele mai bune echipe de foot-ball ale ţării, joacă un rol primordial în sportul românesc. Trebue însă să se ţină seamă că gruparea clujană se bucură de cel mai larg sprijin al oficialităţii.

Şi ce aspect frumos are arena principală din Cluj când joacă „Universitatea". Tribuna este plină de şepcile roşii ale studenţilor, care se agită şi palpită alături de cei unsprezece colegi ai lor.

La Bucureşti sunt ce e drept, studenţi în toate cluburile sportive, nu există însă o grupare pur studenţească.

„Sportul Studenţesc" din Capitală, deşi, cu o echipă din elemente bune, nu este exclusiv studenţesc.

Alte grupări de ex.: „Venus" numără mai mulţi studenţi, decât echipa clubului intitulat studenţesc.

Conducătorii acestei grupări se interesează însă acum de formarea unei echipe pur studenţeşti.

Organizaţiile studenţeşti vor da tot sprijinul pentru înfăptuirea unei echipe pur studenţeşti, chiar dacă iniţiativa ar veni din afară.

Inceputul va fi greu din cauză că va fi absolut imposibil să se deslipească actualii jucători studenţi de grupările în care activează acum. Totuşi elementele tinere ale Capitalei care se formează de acum încolo trebuesc îndreptate către noul club studenţesc din Bucureşti, care trebue în scurt timp să devină o realitate.

Nu trebue să ne mărginim însă numai la speranţe şi înfăptuirile trebuesc să urmeze imediat.

La lucru deci!

AUREL IORDACHESCU

Zece Decembrie 1931

Eroilor studenţi căzuţi pe câmpul de onoare.

Vlăstare tinere ale neamului meu
Sacrificate în timpuri de urgie,
Pe câmpul de onoare, luptând cu vitejie,
Spre voi se îndreaptă în fiecare clipă,
A noastră tânguire de aprigă durere,
Ce scumpul ideal, ne apasă în tăcere.
Pătrunşi de al vostru jurământ,
Noi vă păstrăm icoana jertfei sfinte,
Ce-aţi închinat-o ţării în clipe de restrişte
In cântec de clopot, numai unul,
Se aude glasul vostru, în armonia sfântă
A unui colţ de munte, ce adăposteşte o criptă!
Se aude în crengile de brad,
Ce cântă în furtună, aprigul vostru dor,
Ce freamătă prin văi şi culmile cu nori!
Il duc şoptind izvoare, doinind din vad în vad,
Ce scaldă în drumul lor sglobiu, poene
Cu mii de flori albastre, ca cerul de senine

. . . .

Sclipesc în razele de lună
Cruci albe ca de var,
Pe braţul lor având cunună
Din crengi şi frunze de stejar!

. . . .

Şi acum din cerul ţării voastre
V'aduce iarna în fulgi de nestemate
Linţoliu alb, curat, pe inimi sângerate!...
Nu! N'aţi luat cu voi măritul ideal!
E moştenirea sfântă la care ne închinăm,
Aşa cum ne-aţi lăsat-o, aşa noi o păstrăm!
Iar azi v'aducem ca prinos şi iubire
A noastre inimi tinereşti ce în clipe de înălţare
Se închină amintirei, icoanei zilelor ce au fost...

VANIA — 1931 Noemb. 30

CHEMARE

— Poeme —

Ritmul acestor poeme-i făcut din năvalnicul plâns al acelui popor din al căruia trunchi ne-am desprins. Nu au măsură, căci fără măsură-s durerile lui.

Nu e mai cruntă durere pe lume decât să priveşti cum alături de tine se 'năbuşe sufletul neamului tău. De nu lupţi spre-a scăpa de înecul uitării de veci câteva fărâmiţe de suflet de roman, de nu lupţi spre a-i opri din făgaşul pieirii pe cei asupriţi, cel mai negru şi groasnic păcat, îl comiţi.

Din mijlocul acestui popor te-ai născut! In mijlocul virtuţilor sale ai crescut. De la sânul acestui popor ai plecat! L-ai uitat? Nu te simţi tu chemat ca să lupţi ne'ncetat, ne'nfricat, când popoare străine vor sufletul neamului tău să-l ucidă?

Se distramă ca fumul în vânturi, ca apa în soare, ca norii în bătaia furtunii, se pierde pe cărarea uitării Românii.

Inalţă-ţi privirea şi trageţi şi spada! Când neamuri streine te pierd, cu arma în mână, croeşte-ţi cărare, fii vrednic de neamul şi numele tău! Te cheamă străbunii să aperi onoarea, să aperi viaţa, urmaşilor lor! Te cheamă pământul străbun să păzeşti ai săi fii, — ai tăi fraţi, — de străini.

Inalţă-te!

Te cheamă Istoria, să dai neamului tău strălucirea şi gloria.

28 Februarie 1931
Inchisoarea Văcăreşti

GEORGE BEZA

Apel către studenţimea română

In vremurile acestea de criză materială şi morală, ţările vecine nouă se înarmează. Exemplul Rusiei e de ajuns.

Păstrarea Romaniei întregite prin jertfe mari şi scumpe, mii lor celor morţi pe ogorul datoriei presupune cunoaşterea realităţilor şi conformarea mentalităţii noastre în acord cu această cunoaştere.

Preocuparea de căpetenie a celor ce mâine vor fi chemaţi a da directive dela locul de mare răspundere trebue să fie aceia a unei reale pregătiri intelectuale. Ca buni romani însă mai avem o datorie către ţară: *de a fi aderenţii curentului naţionalist-constructiv.*

Apărarea naţională prin înzestrarea patriei cu o aviaţie puternică şi un formidabil laborator aerochimic devine postulatul existenţei noastre de mâine.

In vederea acestui scop, lucrează A. R. P. A. şi pentru a îndruma tineretul intelectual român în aceiaşi direcţie activează Tineretul aviatic român. Implinirea programaticelor năzuinţe ale noastre e în directă legătură cu receptivitatea sentimentului naţional al celor către care ne îndrepăm gândul şi chemarea noastră.

Studenţi şi studente români (române), strângeţi rândurile în jurul organizaţiei T. A. R., arătând astfel tuturor ce poate înfăptui generaţia noastră.

Preşedintele Tineretului aviatic român A.R.P.A.
ŞTEFAN I. MACRI
avocat

CRONICA LITERARĂ

Tudor Măinescu: SURÂS

de ALEXANDRU TALEX

Un nou volum de epigrame, în trepidaţia de neuuncsc senzaţionalism literar a acestui ev, constitue pe bună dreptate regalul eveniment al florului de neobănuită înălţare şi vibrare sufletească ce-i oferă volumul de versuri. Şi aceasta, deoarece atât poezia cât şi epigrama stau strâns conexate, tocmai prin faptul c'au ajuns atât de singular gustate în avalanşa incontinuă şi desperantă a romanului modern, roman de minoră senzaţie estetică.

Acuzarea publicului „cult" de insipiditate artistică, o facem şi noi îndurjiţi mult de dezarmanta aviditate şi preferinţa, cu care cititorul anonim savurează picanteriile intim-amoroase ale cutărui cap celebru, sau elucubraţiile tot pe atât de îmbietor răscolitoare de romancierilor de nouă factură.

Această psichoză de înspăimântătoare platitudine sufletească, care ignoră vădit şi persistent înfiorarea sublim înălţătoare a creaţiei poetice, a ajuns să influenţeze şi pe creatori. Sunt astfel în literatura română, poeţi de indiscutabilă şi consacrată valoare, cari de mult n'au mai scos un singur volumaş, cu toate că matematic cutare romancier multilateral, profund, mult talentat, prodigios, etc. etc. îşi înşirue, cum simigiul covrigeii calzi pe tarabă, volumele noui şi proaspăt tipărite, în vitrina ţipător colorată a librăriei mari.

Epigrama îşi are azi, aceeaşi înţelegere ca şi poezia.

Şi într'adevăr, în efervescenţa de egoism vădit afirmat, când sensibilitatea generală s'a anesteziat şi cere condimente mult mai tari şi mai directe, e foarte natural ca epigrama, prin definiţie „răutate elegantă şi venin distins", să treacă atât de uniform înţeleasă.

Şi dacă totuşi, dăinue şi îşi are un cuantum de admiratori incomplect epuizat, aceasta se datoreşte facilităţii cu care ea loveşte scurt, sigur şi oriunde. Dorinţa de a ironiza pe cineva, de a flagela vizibil-usturător şi totuşi fără nici o responsabilitate, putând fi maniera predilectă chiar unei societăţi puţin politicoasă şi afectuoasă. Se mai adaogă la aceasta şi plăcerea de neobănuită potenţă, ce o au epigramiştii la gândul că reputaţia de gânditor spontan şi spirit subtil este strâns conexată de meseria de epigramist.

E poate singura calitate îmbietoare a epigramei, şi tocmai aceasta o face uneori atât de mânuită şi gustată de mulţi, chiar de cei complet neînzestraţi.

In accepţiunea actual-generală, epigrama este un facil joc de cuvinte, rimate mai mult sau mai puţin perfect, şi unde se neglijează fineţea gândului generator, absorbiţi în căutarea voită a înjurăturei cât mai sclipitor impresionantă. Se realizează astfel grosolane ... tăţi stilistice, amprentate ... tinct cu insignele temporalităţii şi valorii calpe.

După aceste câteva ... ri să foiletonăm volumul ... dor Măinescu. D-sa ne ... cere cunoştinţa în ... juns să notăm că d. Tudor Măinescu este singurul literat ... tual, care cultivă cu aceeaşi intensitate, madrigalul şi epigrama, încununându-şi cu ... trudnic câştigaţi, realizările ... tât de fericit inspirate uneori.

Ca epigramist, d. Tudor Măinescu se proectează perfect stăpânit de adevărata interpretare a epigramei, aşa cum a fost definită de Boileau. Şi anume că epigramei îi trebueşte fineţa de gândire şi nici decum de cuvinte.

Şi volumul său ne confirmă aceasta:

d-l J. Valjean... şeful unei grupări independente

Ai plecat tot pentru o pâine,
Tu şi toţi nestabilii.
Numele Valjean rămâne
Tot cu Mizerabilii.

sau alta:

d-lui I. Minulescu, cu prilejul apariţiei volumul său „Strofe pentru toată lumea".

Când te citeau cu toţi odată,
Scriai doar pentru cei mai fini
Scrii astăzi pentru lumea toată
Şi te citesc aşa puţini!...

Evident că scăderile nu sunt singulare. Şi asta nu ne sfiim s'o spunem. Convinşi fiind că un talent se defineşte nu numai prin ceace-l ridică ci şi prin ceace-l scade.

Astfel, în volumul d. Tudor Măinescu, sunt unele epigrame cari însemnează concepţia actuală. Şi anume acelea în care se fuge vădit după vânarea spiritului şi care odată prins şi consumat naşte reflexul amărui al desiluziei crude. Spre exemplu:

d. Adrian Maniu, cu prilejul vol. său „Drumul spre stele"

Din suflet să-mi alung pustiul,
Cetii volumul lui Maniu.
Mă 'ntreb şi acuma însă'n van:
E Cassiu sau e Adrian.

Ne-au plăcut mult, şi cât regretăm că spaţiul nu ne îngădue, ciclul: „Autografe pe volumul: „O picătură de parfum", cât şi acel vesel, săltăreţ şi plin de humor „Arianei — Fetele nu se mărită".

In general „Surâs", este o împletire de gând frumos redat, de ironie fin perceptibilă. Şi asta, cu toate că d. Tudor Măinescu struneşte uneori puţin desacordat coarde, înfiorate divin şi fermecător de maestrul fără precedent, poetul Cincinat Pavelescu.

ALEXANDRU TALEX

Societatea studenţilor în medicină din Bucureşti

Şedinţa publică din 5 Decembrie 1931 sub preşedenţia d-lui C. I. Tănăsescu

Societatea studenţilor în medicină, a închinat în onoarea consiliului general al U. N. S. C. R. şedinţa sa de Sâmbătă 5 Decembrie 1931.

In faţa reprezentanţilor oficiali ai studenţimii din întreaga ţară şi a medicinişilor a conferenţiat D-l Docent Dr. I. Stoia despre: Importanţa anatomiei patologice în clinică. D-sa, cu vechiu luptător al cauzei naţionale, face o mică incursie în viaţa studenţească şi apoi îşi tratează subiectul, cu atâta competenţă, cu atâta claritate încât asistenţa pleacă cu o lecţie învăţată.

Apărând în sală D-l Dr. Dănulescu, fost preşedinte al Societăţei studenţilor în medicină şi preşedinte de onoare al Uniunii, e călduros salutat de d-l C. I. Tănăsescu, care îi oferă scaunul preşedinţial.

In această caldă însufleţire, îşi termină conferinţa D-l Docent Dr. Stoia care fiind un sprijinitor fanatic al Societăţii, pentru toate aporturile morale şi materiale a fost proclamat membru de onoare.

In punctul al II-lea conferenţiază D-nii G. Bărbulescu şi Pandele Gheorghiu interni despre cazuri clinice.

D-l doctorand în medicină C. Branca preşedintele centrului studenţesc Cluj, vorbeşte în numele consiliului general mulţumind pentru dragostea, cu care Soc. Studenţilor în medicină din Bucureşti i-a primit întotdeauna şi pentru onoarea ce le-a făcut invitându-i la această înălţătoare şedinţă. D-sa relevă că Societatea medicinişţilor din Cluj s'a apropiat foarte mult de programul celei din Bucureşti. Termină aducând elogii D-lui C. I. Tănăsescu pentru dragostea şi râvna pe care o depune în conducerea celei mai vechi societăţi studenţeşti din ţară.

D-l preşedinte C. I. Tănăsescu declară şedinţa închisă, invitând pe toţi D-nii consilieri la matineul dansant de a doua zi dat în onoarea colegilor din provincie. Urmează apoi vizitarea secţiilor societăţii: revista Spitalul, Asistenţa medicală, Clubul Sportiv, etc.

A. C.

In faţa unui succes masonic

Continuare din pag. I-a

naţionali, un soi de Katzen-Panoptikum, unde se dărdăe cu graţii aiuristice protipendada tuturor partidelor politice din România.

Perchiziţii ilegale şi jignitoare, arestări ilegale şi barbare, interogări fără alt sens decât sâcâiala unor oameni rămaşi în perfectă legalitate, trebuiau să determine suprimarea buletinului, confiscat cu scandal şi bătaia chioşcarilor.

Dar... „Buletinul" reapare şi începe să publice relatarea mizeriilor ce i se fac.

Francmasoneria învinsă timp de un an întreg numai şi numai prin simpla desvăluire a Adevărului, ordonă neted: suprimarea publicaţiei care-i stinghereşte uneltirile secrete antimonarhice, antireligioase şi antinaţionale.

„Buletinul anti-iudeo-masonic" a fost suprimat astfel, de naţional-ţărănişti, printr'o măsură anticonstituţională, brutală şi absolut necinstită, după o serie întreagă de atentate neisbutite comise împotrivă-i de Francmasonerie.

Totuşi noi credem că succesul „Buletinului anti-iudeo-masonic" a fost extraordinar, căci azi întreaga ţară ştie că:

din lojile francmasonice naţionale şi nenaţionale pornesc:

minciunile scornite pe socoteala M. S. Regelui şi a tuturor oamenilor de seamă, ca să nimicească orice prestigiu capabil să primejduiască atotputernicia masonică;

proectele de legi, cari pe urmă se votează fără crâcnire în Parlament ca să nărue Biserica străbună şi Armata naţională;

proectele de legi, cari odată votate, transformă Şcoala, ca şi întreaga administraţie a ţării, în unelte francmasonice;

rânduirile diabolice menite să facă să dispară instinctul naţional şi să aservească naţia puterii internaţionale a orgoliului jidovesc.

Tineretul studios, preoţii, ofiţerii, slujbaşii şi liberii profesionişti ca şi poporul muncitor al satelor şi al oraşelor noastre, înţeleg astăzi care a fost şi care este rostul Francmasoneriei; înţeleg mai ales astăzi, când îşi pot da perfect seama că:

CULMEA MIZERIEI GENERALE A ŢĂRII ROMÂNEŞTI COINCIDE CU CULMEA ISBÂNZII FRANCMASONERIEI.

Intreaga naţie se sbate, agonizează, în timp ce căpeteniile francmasoneriei se lăfăesc pe fotolii ministeriale, nevătămaţi de fruntaşii TUTUROR PARTIDELOR POLITICE, *masoni la rândul lor, toţi,* FĂRĂ EXCEPŢIE.

„HIARA" *apocaliptică* (FRANCMASONERIA) stăpână pe Omenire, o chinue...

Adevăraţii creştini aşteaptă cu încredere, să audă glasul din ceruri — făgăduit de Sf. Apostol şi Evanghelist Ioan, — care va zice:

„Daţi-i ei (HIAREI), precum şi ea v'a dat vouă — şi îi îndoiţi ei îndoite, după faptele ei. In paharul în care a amestecat, amestecaţi ei îndoit.

„CÂT S'A SLĂVIT PRE SINE ŞI IN DESFĂTĂRI A FOST, PRE ATÂT DAŢI EI CHIN ŞI PLÂNGERE"... (Cap. XVIII. 7. 8).

Prin urmare, în faţa bucuriei ce trâmbiţează Francmasoneria că a interzis Buletinul anti-iudeo-masonic, e perfect justificat să spunem:

Va râde mai bine, cine va râde la urmă!

Dr. V. TRIFU

Congresul național studențesc dela SIBIU

In urma hotărârei guvernului de a aproba ținerea congresului studențesc în zilele de 13, 14, 15 Decembrie 1931, comitetul executiv al U. N. S. C. R. a convocat un consiliu extraordinar, ce a avut loc între 3—6 Decembrie la București, spre a aviza asupra situației creiate și a se pronunța asupra datei fixate.

Consiliul apreciind împrejurările în cari s'a produs amânarea, a aprobat ținerea congresului în zilele fixate de guvern dispunând menținerea tuturor măsurilor luate anterior, de comitetul de organizare.

Dăm mai jos programul complet al congresului, cu ordinea de zi a ședințelor modificată în recentul consiliu.

ZIUA I-a. Duminică 13 Decembrie.

Ora 9 jum. a. m. Serviciu religios oficiat de I. P. S. S. Mitropolitul Nicolae Bălan al Ardealului în catedrala orașului, în prezența autorităților locale, a publicului sibian și a congresiștilor.

Ora 12—1. Defilarea studenților pe centre universitare și asociații studențești cu drapelele respective, în piața catedralei.

Ora 13. Deschiderea festivă a congresului în sala teatrului.

Vor lua cuvântul pe lângă reprezentanții autorităților, președinții centrelor studențești.

Ora 17—20. Ședință.

Ora 22. Serată dată de Cercul Sibian în onoarea congresiștilor.

ZIUA II-a
Luni 14 Decembrie

Ora 9—13. Ședință.
Ora 17—20. Ședință.
Ora 21. Festival sportiv în sala „Urania" organizat de Uniune prin Societatea Studenților în Educație Fizică din București cu următorul program:

a) EDUCAȚIA FIZICA. Conferință ținută de d. V. Roseuleț președ. Soc. I. N. E. F.

b) PROGRAMA DE GIMNASTICA. Executat de studentele anului II—III.

c) JIU-JITSU. Executat de studenții anului III.

d) ASALT DE SCRIMA. Executat de studentele a III.

Pauză. (Se execută muzică instrumentală și vocală).

e) GIMNASTICA LA PAMANT. Executat de studenții an. II—III.

f) ASALT DE SCRIMA. Executat de studenții an. III.

g) DEMONSTRAȚIE DE BOX. Executat de studenții an. II—III.

h) DANSURI NAȚIONALE.

ZIUA III-a.
Marți 15 Decembrie

Ora 9—13. Ședință.
Ora 17—20. Ședință.
Ora 21½. Festival artistic organizat de Uniune cu concursul Centrelor studențești. Festivalul va fi precedat de o conferință a d-nului prof. Traian Brăileanu dela Universitatea din Cernăuți.

ZIUA IV-a
Miercuri 16 Decembrie

Ora 9—13. Ședință de închidere.

După amiază vizitarea împrejurimilor. Seara plecarea congresiștilor.

ORDINEA DE ZI

1. ASISTENȚA MEDICALA.
Raport susținut de Centrul Cluj prin d-l Nicolae Coja.

2. POSIBILITATEA CREARII UNUI SANATORIU STUDENȚESC; Colonii de vară.
Raport susținut de Centrul Cluj prin d. Vasile Mateescu.

3. ORGANIZAREA MATERIALA A VIEȚII STUDENȚEȘTI: Cămine și cantine; Burse de studii în țară și străinătate; Taxe universitare.
Raport susținut de Centrul București prin d. Th. Voinea consilier U. N. S. C. R.

4. CASA STUDENȚEASCA ȘI INSTITUTUL DE CREDIT UNIVERSITAR.
Raport susținut de Uniune prin d. Horia I. Butucescu. prin d. Horia I. Butucescu, casier al U. N. S. C. R.

5. PERSONALITATEA JURIDICA A SOCIETAȚILOR STUDENȚEȘTI.
Raport susținut de Centrul Oradea prin d. Marcu Manasse.

6. EDUCAȚIA FIZICA ȘI INSTRUCȚIA PREREGIMENTARA.
Raport susținut de Uniune prin d. Vasile Roșculeț, Directorul Depart. Sporturilor în U. N. S. C. R.

7. ACTIVITATEA EXTRAUNIVERSITARA (culturală și religioasă).
Raport susitnut de Centrul Cernăuți prin președinte, d. Ioan Negură.

8. PUBLICAȚIILE STUDENȚEȘTI.
Raport susținut de Uniune prin d. Florian Becescu, Directorul Dep. I. P. P.

9. STATISTICA STUDENȚEASCA și ORIENTAREA PROFESIONALA.
Raport susținut de Centrul Cluj prin președinte, d. Octavian Stanca.

10. UNIFICAREA SISTEMULUI DE INVAȚAMANT SUPERIOR.
Raport susținut de Uniune prin d. St. Iacobescu, vicepreșed. U. N. S. C. R.

11. SINTEZA REVENDICARILOR STUDENȚEȘTI DIN TRECUT ȘI POSIBILITAȚILE LOR DE REALIZARE.
Raport susținut de Centrul Bucuresti prin d. Andrei [illegible]nescu, consilier U.N.S.C.R.

12. JIDANII ȘI COMUNISMUL.
Raport susținut de Centrul Iași prin d. Th. Mociulschi.

1. NAȚIONALISMUL IN CADRUL ECONOMIEI ACTUALE.
Raport susținut de Centrul Timișoara prin d. Stelian Ionescu.

14. PROBLEMA ȚARANEASCA.
Raport susținut de Centrul București prin d. Virgil Gavrilescu.

15. ORIENTAREA POLITICA INTERNA A STUDENȚIMEI.
Raport susținut de Centrul București prin președinte, d. Traian Cotigă.

16. ORIENTAREA POLITICA EXTERNA A STUDENȚIMEI.
Raport susținut de Uniune prin d-l RADU IONESCU, Directorul Departam. Externelor.

17. PROBLEMA COLONIZARILOR ȘI ROMANII DE PESTE HOTARE.
Raport susținut de Centrul BUCUREȘTI prin d-l MIHAIL STELESCU.

18. POLITICIANISMUL ȘI BASARABIA DUPA 13 ANI DELA UNIRE.
Raport susținut de Centrul Chișinău prin d-l VASILE ȚEPORDEIU.

Dela O.N.E.F.

Condițiunile pentru admiterea amatorilor la Predeal

Se primesc amatori femei, bărbați și tineret școlar, peste 12 ani vârstă, pentru mersul pe ski — la Predeal — în următoarele condițiuni:

1. Taxa pentru găzduire și toată întreținerea este următoarea:

Lei 6000	pentru	30 zile
„ 3500	„	15 „
„ 2500	„	10 „
„ 1200	„	5 „

2. Timpul în cuprinsul căruia se pot practica aceste exerciții la Predeal este dela 22 Decembrie a. c. la 8 Februarie 1932.

3. Dacă amatorul nu are skiuri le poate procura dela O. N. E. F. în schimbul taxei de lei 400. Cei ce vor aduce skiuri proprii nu vor plăti această taxă.

4. Fiecare participant este obligat să aducă:

a) Costumul și echipamentul complect;

b) Pătură de rezervă și obiecte de toaletă.

5. Fiecare participant călătorește pe cont propriu și este obligat a respecta programul și regimul fixat de direcțiunea cursului.

6. Membrii Societăților de Ski și Turism recunoscute de U. F. S. S. R. cari vor prezenta cartea de membru și recomandațiunea societății din care fac parte, se vor bucura de o reducere de 10% asupra taxei de întreținere.

7. Inscrierile se primesc până în ziua de 22 Decembrie 1931:

a) La O. N. E. F. Serviciul Propagandei, str. Maior Ene Nr. 12, în orice zi de lucru dimineața ora 8—12, iar Marțea și Vinerea și după amiază ora 16—18.

b) Zilnic la „Cartea Românească, Secția Sporturilor, B-dul Academiei.

Odată cu înscrierea amatorul este obligat a achita un acont de 50% asupra taxei, restul urmând a se achita la prezentarea la Predeal.

Diverse

U. N. S. C. R. este în tratative pentru încheierea unor match-uri inter-universitare de football cu echipele Italiei și Poponiei, pentru primăvara viitoare.

Societatea studenților în medicină din București va inaugura palatul său în luna Ianuarie 1932.

Cu această ocazie se va împărți diplomele membrilor de onoare ai societății și se va dezveli placa comemorativă cu numele celor ce s'au străduit pentru ridicarea acestui palat.

Cronica economică

Specificul problemelor noastre economice

O orientare serioasă, lipsită de interese individuale și bazată pe o technică științifică, se impune în cadrul vieței noastre economice. Rezistenței crizei economice actuale, trebuie să i se opună o organizare temeinică și sacrificii reale din partea celor ce formal și numai formal se oferă a le face.

In complexul de activități ale unui stat se pot distinge tranșant, două categorii de discipline: o disciplină politică și una economică; aceste discipline pot fi considerate atât în cadrul vieții de stat cât și în cel al vieții internaționale.

Relația matematică între aceastea două funcțiuni de conduită, este greu de stabilit; un lucru se poate preciza: totdeauna una din aceste discipline predomină; în perioada ciocnirilor războinice dintre popoare, prima disciplină predomină având ca fundament pe cea de a doua; iar în perioade de pace se impune disciplina economică, având ca armă pe cea politică.

Individualismul viețuitoarelor accentuat pentru specia umană — prin însăși legea firească a vitalismului, impune totdeauna o așa zisă „diferența de potențial", această diferență impune în vremuri tulburi conflicte politice, pentru ca în vremuri aparent pacifice aceste conflicte [illegible] locul de pe arena politică pe cea economică.

Asistăm dela războiu încoace la o continuă frământare economică, la un continuu războiu economic, continuare a celui politic.

Ciocniri de principii ce au la baza lor capitalismul, fie munca colectivă; ciocnirea tendințelor de predominarea vieții economice manifestată de diverse state; revendicări la dreptul de viață liberă și nestingherită a unor state, etc., — toate acestea sunt isvoare de continuă nutriție a frământărilor economice din al treilea deceniu al veacului nostru; cel de al patrulea deceniu le continuă în plină amplitudine.

Diferite conferințe economice internaționale, congrese, institute de credit internațional, etc., nu sunt de cât soluții de tergiversare ale reacțiunilor, — uneori atingându-și acest scop, alteori însă având ce rezultat o înrăutățire a situațiilor.

Exemple sunt multe și concludente; o colaborare internațională își are menirea ei; însă nu poate soluționa diminuarea frământărilor economice, — și cu atât mai mult criza economică actuală.

Există acea — „energie specifică individuală" — accentuată în complexul fiecărui popor și a cărui intransigență este imposibil de învins.

Colaborării dintre popoare, — sănătoasă ca principiu — nu i se poate cere prea multe realizări efective, tocmai pentru a nu trece peste acel specific individual și deci de a mări prea mult diferența de potențial social.

Concluzia e evidentă. Ansamblul internațional, raportat la viața economică a unui stat, spune: „ajută-te și te voiu ajuta".

Nimic mai real și mai just; istoria totdeauna ne poate convinge. *Orientarea:* în cadrul unui stat specificul individual se poate mai ușor redresa; *tendința:* armonizarea tuturor ramurilor de activitate, pentru ca din această înțeleaptă colaborare să se impună spiritul nou de organizare.

— Atunci când d. M. Manoilescu în congresul Micei Antante studențești din Martie trecut, — preconiza alături de cea politică o Mică Antantă Economică, când prin acel schematic — „triangle isoscel" — indica în vârful de sus, locul Cehoslovaciei ca țară eminamente industrială iar în vârfurile de bază România și Jugoslavia ca țări agricole, — ar fi putut părea o utopie; obiectiv privită, este o preconizare posibilă de realizat; totuși dificultățile ce s'ar ivi ar fi foarte greu de învins.

Nu tot atât de greu de realizat ar fi o similară preconizare în cadrul vieții economice de stat.

— Țara noastră are bogățiile cele mai variate pentru a putea fi trecută o țară și industrială și agricolă; avem o ramură minieră și metalurgică destul de bine cunoscută și apreciată de străini; o ramură forestieră ce vine cu un aport apreciabil la venitul nostru național; o ramură piscicolă, avicolă, viticolă, textilă, alimentară, etc. și pe deasupra o ramură a agriculturei care le predomină. Această predominare nu e datorită numai faptului că e singura ramură cu o suprafață mare de producțiune (căci e o ramură prin excelență extensivă) ci pentru că e singura ramură ce participă cu un aport mare la venitul nostru național.

De ce? — Pentru că e singura ramură de producție care până acum e aproape în întregime românească.

— *Imperativul zilei* technicianizarea organizată a vieții noastre economice și armonizarea tuturor ramurilor de producție.

Se impune înainte de toate o *disciplină:* cunoașterea în [illegible] a problemelor noastre economice și în primul rând de studenții, de acei ce vom fi chemați mâine să lucrăm pentru poporul nostru. Probleme economice se discută zilnic; toate au substraturile lor; toate au la baza aceeaș nuanță: un spirit credincios de imitare după aspectele apusului și văzute sub o prismă teoretică, — sau în cazul mai frecvent, eliminarea oricărei dificultăți prin elaborarea de planuri prin cari să dăm străinilor a ne administra bunurile noastre. Acei ce au discutat, — cel puțin până acum — asemenea probleme, într'un mod mai obiectiv, n'au fost luați în seamă, sau sunt priviți cu neîncredere.

— Tuturor problemelor noastre economice atacate până în prezent, le-a lipsit ceva: tocmai acel specific românesc de care n'a ținut nimeni seamă sau pe care l-a înlăturat sistematic. Avem o industrie minieră: [illegible] cum este [illegible] prezent? etc.; avem o industrie [illegible] etc.

O datorie morală ne impune de a le cunoaște, de a ne interesa cum se soluționează și de a contribui pozitiv la buna lor rezolvare. Se impunea deci o cronică economică a ziarului nostru.

Această cronică economică are de scop de a contura în limita cadrelor ei, asemenea probleme, — având de obiectiv tocmai specificul lor românesc și de a căuta să contribue la cunoașterea lor sub toate aspectele bune sau rele așa cum realitatea le cunoaște.

NICOLAU-Bârlad

Suflet de student

Cu prilejul congresului dela Sibiu

Deunăzi, un grup de 14 studente se prezintă la mine și cu modestia, care prinde așa de bine pe adevărații creștini, mă anunță că vor să boteze pe copilul unei femei sărace. Una singură n'ar fi putut, căci nici ele nu sunt bogate; 14 însă au pus mână dela mână ca să facă cele de rigoare noului încreștinat. N'au trâmbițat fapta lor. Nu știa de aceasta decât mama copilului și studentele.

In aceiași zi, un student, orfan, dela litere, cu aceiași discreție, s'a apropiat de mine, cu rugămintea de a-l spovedi și împărtăși, căci avea să se supună unei operațiuni. Și-mi ceru și o iconiță a Sfântului Anton, ca s'o aibă cu sine, în loc de mamă și tată, pe masa de operație.

In decursul primei săptămâni a postului Crăciunului, un număr de 30—40 studenți și studente, dela diverse facultăți, îmi cereau să se spovedească și să se împărtășească, fiindcă, nefiind la casele lor, n'ar putea ține tot postul și nu vor, cu nici un chip, să se lipsească de aceste dumnezeiești taine, puse de biserică la dispoziția creștinului, în vederea mântuirii lor. De altfel, nu e prima dată când grupuri întregi de studenți și studente se prezintă, în chipul cel mai discret posibil, preotului lor, penru mărturisire și împărtășire, precum și pentru rugăciuni de chemare a ajutorului lui Dumnezeu, în nevoile vieții lor.

Studenții postesc și se roagă, pentru ei și pentru semenii lor. Postesc și se roagă pentruca dreptatea lor să iasă la lumină și a ieșit. Au devenit atunci și mai credincioși. Cercetează pe colegii lor aruncați în temniță pentru vini închipuite și adună ajutoare pentru ei. Fac, din instinct — românul se naște creștin — sau din convingere, fapte cu adevărat creștinești și totuși cer să fie îndrumați în cele sufletești de cei mai luminați și mai în vârstă decât ei. Au cerut să-și aibă biserica și preotul lor, înainte ca oficialitatea să se gândească a le designa o biserică mare, frumoasă și încăpătoare. Ei au început-o, al lor e meritul.

Chiamă clerici și mireni să le explice tainele Sfintelor Scripturi, să le vorbească de adevărurile veșnice, sunt curați la suflet și rămân consternați atunci când persoane cunoscute, din nu știm ce calcule, pur omenești desigur, invitate să le vorbească, îi refuză. Alături de emeriți profesori de teologie, dar civili, le-a vorbit, în trecut, la biserică, în chip magistral, un profesor laic, medic savant și foarte bun creștin, defunctul Doctor N. C. Paulescu, care a murit se știe cum, ca un sfânt și nu mică le-a fost surprinderea, când au auzit de măsura luată de autoritățile bisericești, de a nu se mai permite *civililor* să vorbească în biserică.

Sfințesc căminele înainte de a le locui, cantinele înainte de a le folosi, încep orice lucru al lor cu slujbă bisericească, au dat prin aceasta pildă bună și altora ce uitaseră aceste sfinte obiceiuri, care în definitiv sunt simple datorii creștinești. Pe însăși insigna ce poartă la butonieră au pus crucea, simbol de suferință, dar și de mântuire.

Acum câteva zile, la un cămin studențesc, studenți și studente se luau la întrecere să cheme pe preot în camerele lor, ca să le stropească și lor modestul culcuș și locaș de lucru cu apă, sfințită, căci așa fac și părinții lor la țară și li e bine. Au inimi de aur studenții noștri! Mulți, foarte mulți însă dintre mai marii noștri nu s'au coborît nici odată să vadă cum trăesc studenții în intimitățile lor, cu câte nevoi luptă, având singur sprijin pe Dumnezeu, singura lor mângâiere, în suferințele pe care le îndură cu adevărat stoicism: se grăbesc totuși bârfitorii să le facă atmosferă rea, să-i prezinte ca semănători de anarhie. Mi se spune că un cleric s'ar fi exprimat, cu emfază, într'o anume împrejurare, că studenții sunt buni de pus în gura tunului.

Studenții gândesc, simt, se agită, ori de câte ori vin în discuție biserica și patria, regele și națiunea, demnitatea națională, legea strămoșească, tradițiile noastre bune, se revoltă în contra oricărei nedreptăți sociale, văd limpede, cu nevinovăția unor oameni ce ar fi trăit într'o altă lume mai bună decât a noastră, pe care o credeau așa cum le-au prezentat-o profesorii până în pragul Universității, ideală, fără să fie, dar pe care o doresc ideală, cum trebue să fie odată. *Idealul* e călăuza vieții lor. Sunt exact așa cum eram noi la vârsta lor, fără învelișul convenienților sociale, la care suntem obligați de falșele maniere ale unei lumi păcătoase, fără frică de Dumnezeu și fără rușine de oameni.

Toate faptele noastre sunt cernute prin prisma judecății lor nealterate și a inimii lor neprihănite. E mai dreaptă cumpăna lor decât a noastră. E conștiința nepătată, așa cum Dumnezeu a pus-o în om, ca fidel reprezentant al său. A condamna pe studenți, fără măcar a-i cunoaște, a-i discredita, a-i face nebuni sau copii, a-i trimite numai la carcere și uneori la temniță, este a condamna ce este mai bun în noi, conștiința personală, care, în momente de luciditate, ea însăși ne condamnă pentru păcatele noastre, este a condamna pe însuși Dumnezeu care ne-a dat-o sfântă și fără prihană. Dacă am îndrăsnit s'o facem până acum, să nu mai îndrăsnim de acum înainte. Sunt fapte ale noastre, pentru care acum ne condamnă studenții, dar pentru care ne vom condamna noi înșine cândva, ne va condamna însuși Dumnezeu. *Să nu fie prea târziu atunci.*

Priviți programul congresului studențesc dela Sibiu. Toate problemele care frământă societatea în vremurile grele de astăzi sunt la ordinea de zi a congresului. Se dau soluții, veți zice? Nu; nici nu trebue să pretindem. Nici soluțiile celor mai bătrâni, mai înțelepți, mai experimentați dintre noi nu sunt cele mai bune. Totul tinde către ideal. *Idealul* da, îl veți găsi și în referatele reprezentanților studențimii, citite în congres. La flacăra acestui ideal să ne încălzim cu toți!

E o ideologie ce trebue respectată, după cum respectați trebue să fie — și în viață, nu numai după moarte — toți aceia cari au creiat sau au susținut această ideologie.

Să nu se uite că ceeace astăzi o societate condamnă, mâine poate să ia ca literă de Evanghelie. S'au mai întâmplat asemenea lucruri și aiurea. In orice caz, haosului internațional trebue să i se prefere ordinea înscrisă în programele organizațiilor naționalist-creștine și disciplina vrednică de toată lauda, pe care ele o predică acolo unde *alții* seamănă anarhie. Aceste organizații sunt pline de studenți români creștini. Și am spus-o și o mai spunem: studenții români creștini au fost și sunt supapa de siguranță a nației noastre.

Pentru aceea, cu prilejul congresului dela Sibiu, voi striga din toată inima: Trăiască studențimea română creștină și toți susținătorii ei.

16 Noembrie 1931.

Preot N. T. GEORGESCU
(Edineți)
Duhovnic al studenților

Cumințenia noastră

Studențimea a fost întotdeauna la noi seismograful marilor evenimente cari în fază incipientă apăreau ca unde ce plutesc în atmosferă și cari apoi se impuneau cu implacabila hotărîre a sentințelor de viață socială.

Tineretul a fost acela care din simfonica sbuciumare a sufletului omenesc a știut să desprindă cu o remarcabilă intuiție formula de viață pe care evoluția normală a poporului nostru o cerea și să o impună peste vederile lipsite de acomodare ale conducătorilor limitați în sfera arhaică a unui conservatorism demodat.

Cu măsura de acțiune pe care imperativul istoric o cerea, dinamica sufletului tânăr și entuziast a dărîmat baricade și a antrenat în joc conștiința colectivă a acestui neam ori de câte ori a fost nevoe.

Din frământările spasmodice ale concepțiilor de viață postbelice, au eșit cu slefuit de stâncă antrenată în valuri, formula comunismului care se experimentează încă în Rusia și cea a unei vieți susținute pe disciplina colectivă a naționalismului integral.

Studențimei române îi revine meritul de a fi sesizat și optat pentru a [illegible], încă din primul moment, când comunismul se prezenta cu mirajul pe care ți-l dă o doctrină în care se specula arhitectonic patetica epopee a suferințelor, nedreptăților și inegalităților universale.

Și dacă țara noastră a fost pusă la adăpostul frământărilor de natura celor cari au sbuciumat viața politică a Spaniei, aceasta se datorește pe deaîntregul — oricare ar fi opinia politicianilor cari nu vor să o recunoască — acelei avant-gărzi de sacrificiu a mișcării naționaliste dela 1922, formată din tineri călăuziți de o nemărginită iubire de țară, de o nestrămutată hotărîre și de un perseverent fanatism pus în slujba unui ideal dovedit a fi cel conform cu năzuințele și specificul sufletesc al poporului român.

Figurile lor s'au încrustat pentru totdeauna în marea frescă a eroilor de legendă.

Aceste cuvinte trebuesc spuse acum mai mult ca oricând, deoarece comunismul, speculând greaua încercare prin care trece țara noastră din punct de vedere economico-financiar, încearcă cu hotărîrea pe care i-o dă conștiința fermă a importanței pe deplin sezizată pe care o are studențimea ca factor de amorsare a opiniei colective, să capteze această studențime deturnând-o de pe drumul drept al naționalismului spre stânga comunistă.

In acest scop nu cruță nimic. Situația materială a acestei studențimi complectamente pauperizată de vitregia împrejurărilor, ne oferă terenul cel mai propice în care sămânța aruncată ar putea da rod.

Ca o încununare a străduințelor lor, actualul guvern cu o flagrantă neînțelegere a situației, face toate eforturile să dezarmeze această studențime a cărei cumințenie reală o interpretează greșit.

Reducerea sângeroasă a subvențiilor acordate căminurilor și cantinelor, a lovit mai mult decât orice altă colectivitate, corpul sudențesc.

Nici o generație n'a fost mai crunt frământată de preocupări complexe și n'a fost lovită în acelaș timp de aspra realitate a vieții ca generația noastră.

Eșită în majoritatea ei din mediul rural, în fața recunoașterei oficiale a falimentului agriculturii noastre, guvernul suprimă subvenții cari complicau just imposibilitatea de plată a părinților noștri, aruncându-ne în brațul mizeriei și în acelaș timp mărește foarte mult taxele universitare aplicând în felul acesta un Numerus Clausus nu străinilor ci nouă, românilor.

Să nu se interpreteze greșit cumințenia studențimei, care desprinde din imperativul zilei de azi situația grea prin care trece țara și pe care sufletele noastre tinere o resimte și o trăește cu toată frământarea și sbuciumul pe care i-l dă conștiința menirei și răspunderii sale.

DIMITRIE CHICA

Sărbătorirea d-lui Prof. Nicolae Iorga

Anul acest d-l profesor Nicolae Iorga a împlinit 60 de ani, din cari peste 40 ani au fost închinați științei, profesorul Iorga vădind o putere de muncă necunoscută în țara românească și neobișnuită în lumea intreagă.

Nestăvilită, dragostea noastră a tuturora pentru marele apostol, a luat forma manifestărilor festive.

Astfel, în amfiteatrul cel mare al facultății de drept, la ora 11 dimineața, în presența unei alese asistențe de studenți, profesori, înalți demnitari, i s'a oferit d-lui profesor N. Iorga, în numele Universităților, un volum omagial.

„România de azi a fost prefăcută sufletește de condeiul și gândul lui Nicolae Iorga", a spus d. *Ion Bianu*.

„Bogăția de idei a d-lui Iorga, nu înseamnă hrana sufletească a unei generații, ci a unui șir de generații" a complectat d. *Ramiro Ortiz*.

Au mai vorbit d-nii prof. Grigorescu (Iași) și C. Marinescu (Cluj), cărora d-l *N. Iorga* le-a răspuns:

Mulțumesc foarte călduros, a spus d. Iorga, pentru cuvintele ce mi s'au rostit și pe care socot că nu le merit. Când mi-am început activitatea, deși eram tânăr, am fost primit cu o indispoziție aproape generală.

Din această primire rece am tras un învățământ: să nu fac față de alții, ceeace mi s'a făcut mie. Deci eu *mă străduesc să ajut energiile tinere*. Am astfel prietenii care au trecut peste două generații. Tot ce am putut strânge ca material documentar științific, am pus bucuros la dispoziția cercetărilor altora.

Mi s'a răspuns adesea — la prietenia mea — cu ură. Nimic din ceeace s'a manifestat dușmănos mie nu va influența judecata mea asupra unei opere. Am fost și voi fi generos cu dușmanii. Dacă viața mi se va prelungi până la 70 de ani, voi oferi aceleași sentimente și aș fi fericit dacă aș întâlni, odată cu recunoașterea de greșeli și spiritul de largă înțelegere și prietenie pe care l-am dat altora o viață întreagă. (Aplauze).

UN PREMIU PENTRU CEA MAI MERITORIE LUCRARE DE ISTORIE

D. Iorga arată apoi cum Românii din America, au instituit o cupă, care să se decearnă ca premiu pentru cea mai bună lucrare anuală, a studenților care se specializează în studiul istoriei.

D. Iorga a decernat anul acesta cupa d-lui Al. Elian, pentru lucrarea sa: „Rolul Românilor în istoria universală".

D. D. GUSTI, decanul facultății de litere, spune că predarea volumului omagial, profesorului, și, decernarea, de către profesor a cupei de încurajare a discipolului merituos, înseamnă un admirabil simbol.

Felicită pe studentul Elian și se închină înaintea profesorului pilduitor, căruia facultatea de litere îi datorește atâta.

O DONAȚIE NEOBIȘNUITA

D. Iorga a anunțat că în discuția bugetului la Cameră, s'a fixat pentru preșidenția Consiliului un buget de unsprezece milioane. Eu nu am nevoe — a spus d. Iorga — la preșidenție, de nici un ban. Din suma pe care cu surprindere văd că mi s'a oferit, voi păstra două milioane, pentru un eventual succesor al meu — despre care lucru nu hotărăsc eu, ci altcineva — iar restul de nouă milioane îl voi împărți între universități și alte instituții de cultură.

Astfel mă gândesc să dau patru milioane universității din București ca să se termine construcția localului, iar restul de cinci milioane îl voi da până la centime celorlalte universități și așezăminte de cultură.

FESTIVITATEA DELA ACADEMIA ROMANA

A urmat solemnitatea dela Academia de înalte studii comerciale.

I. P. S. S. PATRIARHUL MIRON a deschis serbarea cu calde cuvinte într'aripate de fericire, oferind sărbătoritului o carte și icoana Sfântului Ierarh Nicolae, cre să-l patroneze și să-l păzească mulți ani pentru binele obștesc.

In semn de omagiu, consiliul comunal al Municipiului București, a vestit asistenței, d-l Dem. Dobrescu, primarul municipiului, *l-a proclamat pe d. N. Iorga, cetățean de onoare al Capitalei.*

La această festivitate studențimea și-a spus cuvântul prin d-l TRAIAN COTIGA, președintele Centrului studențesc București, care, delegat fiind și din partea Uniunii Naționale a Studenților Creștini Români, a exprimat sentimentele de adâncă recunoștință și dragoste filială ce tânăra generație intelectuală simte nevoia a exterioriza în fața marei iubiri și griji ce Rectorul Universității i-o arată.

D. prof. IORGA a mulțumit pentru toate cuvintele ce i s'au adresat și, în schimbul lor, a dat o făgăduială de răsplătire: în hotărîrea, păstrată dealungul vieții sale, de a fi de ajutor oricând, oricui și în orice loc.

Am de dat un sfat — a zis d. Iorga — într'un timp în care se dă o adevărată luptă ca să se samene neîncrederea acolo unde nu trebue să fie și se descopăr primejdii acolo unde ele nu se arată — cine ține un condei în mână să-și dea seama că acest condei nu trebue să fie o armă contra țării lui.

Cine se simte cu darul de orator să nu întrebuințeze vorbă meșteșugită de învrăjbire, iar cine este profesor să-și dea seama că trebue să propage iubirea și înțelegerea. Acest sfat îl trimit tuturor defetiștilor, cu voia sau fără voia lor.

Nu în buget, nu în posturi râvnite și nici în plimbări prin străinătăți stă puterea, ci ea vine din adâncurile nebănuite ale aceste nații. Deaulungul vieții mele aceasta am spus-o și, dela postul înalt pe care îl dețin, voi căuta să-mi împlinesc datoria față de cei cari ar înțelege să lucreze altfel decât cer interesele țării.

Solemnitatea s'a încheiat la orele 1 jum. d. a.

CAMARAZI

Incordarea supranaturală a marelui măcel ce părea că vlăguise toate energiile, secătuise tot entuziasmul și toată mândria.

Negustorii sufletului românesc ieșiseră la drumul mare.

Zarafii pângăriseră templul conștiinței naționale.

Beneficiarii demagogiei sugeau bicisnici truda cuminței fără de margini.

Românul sângera de durere și clocotea de revoltă.

Jidanii dușmanul de totdeauna al Neamului nostru — încălecau pe grumazul românului vândut de cei mari, umilit și dezorientat.

Atunci studențimea română creștină, iluminată de o caldă dragoste de neam, a răspuns datoriei pe care conștiința i-o dicta ca un imperativ național, ecou al atâtor suferinți și cu o viziune limpede a viitorului a trasat definitiv linia despărțitoare între două generații.

10 Decembrie 1922 este revărsatul zorilor unei noui vieți pentru o nouă generație — cu o nouă menire.

10 Decembrie 1931 ne cheamă să ne facem bilanțul înfăptuirilor realizate, să ne încălzim sufletele într'un tineresc avânt entuziast și să afirmăm încă odată religia sfântă a crezului nostru.

STUDENTE ȘI STUDENȚI

Părăsiți în ziua aceasta și băncile de studiu, și orice altă ocupație cotidiană, și veniți cu toții pentruca prin numărul, avântul și disciplina noastră să arătăm încă odată lumii întregi că generația nouă e demnă de chemarea ei

PROGRAM:

Ora 8½ a. m. plecarea cu drapelele de la sediul Centrului (Bul. Schitu Măgureanu 2) la biserica Sf. Anton (Piața de flori).

Ora 11 a. m. pelerinaj la mormântul eroului necunoscut.

Ora 4 p. m. întrunire studențească la cantina Gutemberg.

Centrul Studențesc București

Procesiunea la mormântul Prof. Dr. N. C. Paulescu

Duminecă 6 Decembrie 1931 (Sf. Nicolae) ora 9 dim., tineretul L. A. N. C. a chemat întreaga studențime și pe toți bunii români la procesiunea ce s'a făcut la mormântul marelui român Prof. Dr. N. C. Paulescu. Plecarea a fost dela palatul societății studenților în medicină, la biserica studențească (Sf. Anton) unde s'a oficiat slujba religioasă. **De aci procesiunea în** număr impunător cu drapelul în frunte a mers la mormânt. Au luat parte toți deputății L. A. N. C. din partea studențimei a fost D-l C. I. Tănăsescu președintele studenților Creștini Români.

După ce s'au depus florile aduse au luat cuvântul d-l Prof. A. C. Cuza relevând personalitatea prof. Paulescu apoi a vorbit D-l Avocat Stănciulescu, D-l av. Emilian președ. tineretului L. A. N. C. București și d-l Costache președ. tineretului L. A. N. C. Cernăuți.

citus.

Cronica politică

Discuția la mesaj, prilej nimerit de gargariseală oratorică, de debuturi senzaționale ale viitorilor „leaderi", s'a dovedit de data aceasta lipsită de ceeace forma altădată însăși caracteristica ei.

De remarcat desigur apariția robustă la tribună, a lui Corneliu Zelea Codreanu, așteptat cu o curiozitate inerentă oamenilor neobișnuiți cu atitudini dârze pentrucă structura lor sufletească plămădită în atmosfera de îngemănchiere a cluburilor, nu poate permite altă revoltă decât cea comandată și dozată cu meticulozitate de sovietul respectiv.

Declarație dârză a tânărului tribun, ceva din sufletul generației din care face parte, avertisment pentru viitor, și hazardul cel totdeauna binevoitor l-a trimis să completeze comisia de răspuns la Mesaj, îngăduindu-i să se găsească în fața Regelui, el căruia calea legală i se refuzase.

Am asistat apoi cu o tiranică plăcere, la admirabilul curs de economie politică „națională" pe care prof. A. C. Cuza îl făcea cu ironia-i savuroasă, „savanților" reprezentanți ai națiunei, rămași tot elevi în fața maestrului și siliți să abdice cel puțin în acele clipe dela morga lor obișnuită.

Mesajul regal a avut darul să scoată cu toată opunerea d-rului Duca, partidul liberal din expectativa milogelie și să ia atitudine contra guvernului.

Dacă nu am fi în Țara Românească și dacă nu ar fi vorba de partidul liberal care se complace dealtfel e ocârmuit cu finețe bizantină de d. Duca numai la atitudini „tari" am crede că auzim mereu celebra zicală a poștei lui Eremia, tovarășa de toate zilele a șefului.

Dovadă că liberalii au pus iar carul înaintea boilor e că bătăiosul șef a luat cuvântul după ce toreadorii partidului în frunte cu Guguță Tătărăscu obosiseră taurul majoritar îndeajuns, ca d. Duca să-și arate măestria în liniște.

„Norocul" său proverbial, și-a arătat însă iar colții, și s'a trezit în cap cu o cărămidă „cuzistă" și cu o majoritate puțin dispusă să-l mai ia în serios.

Național-țărăniștii se căznesc să afle adresa șefului pierdut; nu e nevoe, i-o furnizăm noi: e la Bădăcin și lucrează la o lucrare vastă asupra zarzavatului politic pe care l'a condus, îndeletnicire cu atrăgătoare puncte de apropiere cu meseria de fermier pe care și-a ales-o.

Nea Ion Mihalache nu se vrea în ruptul capului deposedat de nădragii tradiționali pentru a îmbrăca pantalonii „candrilați" (la propriu și figurat) ai șefului, refuzații cu candoarea ce-l caracterizează de piticul exponent al Țării la Londra. Discuție la buget? Nu-l interesează decât pe patriarhul Zamfir Brătescu care rabdă ca un mucenic invectivele antreprenorilor demagogiei, jurându-și desigur în barbă să strângă mai tare șiretul corsetului bugetar pe spinarea celor cari tac și înghit.

Și totuși o operă pe care trebue s'o salutăm cum se cuvine: conversiunea datoriilor agricole, menită să ne facă să uităm multe din gândurile noastre de răfuială, cu condiția să se împlinească un ceas mai devreme și cu măsuri cât mai repezi și mai eficace.

S. I.

STUDENȚEȘTI

In urma demisiei d-lor M. C. Panaite și N. Mucichescu-Tunari, comitetul executiv al U. N. S. C. R. a fost completat în consiliul general din 3 Decembrie cor. și are formația următoare:

Președinte: C. Tănăsescu.
Vice-președinte: St. Iacobescu.
Casier: Horia Butucescu.
Directorul Dep. Internelor: I. Vărbănescu.
Directorul Dep. Externelor: R. Ionescu.
Secretari: V. Ghericociu și A. Dumitrescu.
Directorul Dep. Sporturilor: V. Roșculeț.
Secretari: I. Săndulescu și C. Barbu.
Directorul Dep. Informații, Presă și Propagandă: Florin Becescu.
Secretari (presă): G. Beza și D. Belimace; (informații): G. Nicolau-Bârlad.
Membrii cu atribuțiuni speciale: D. Chica, Gh. Cristian și C. Gheorghiu.
Contabil: N. Dumitrescu.

In adunarea generală de Marți 8 Decembrie a Centrului Studențesc București s'au făcut alegeri pentru completarea comitetului executiv.

Au fost aleși d-nii Mihail Stelescu vicepreședinte și G. Stănescu secretar.

Societatea studenților Ingineri chimiști au ales pe anul 1931—1932 un nou comitet de conducere sub președinția d-lui Gh. Nădejde, delegați în Centrul Studențesc București fiind d-nii Horia Ion Butucescu și Mircea Cezar.

In seara zilei de 6 Decembrie a avut loc un emoționant și foarte plăcut eveniment.

Intr'o atmosferă de caldă dragoste și voioșie tinerească, la Biserica Studențească Sf. Anton s'a celebrat cununia religioasă a vechiului și energicului luptător naționalist ing. Luca Bugheanu, cu d-ra Marcela Cecilia Sărățeanu.

Transmitem pe această cale cele mai călduroase urări de fericire și voie bună tinerei perechi.

Persoanele cari au primit No. 3 al ziarului nostru sunt încunoștințate că nu au nici o obligație față de voi, decât aceea de a face pe cât posibil ca ziarul să fie citit de cât mai multă lume.

Deasemenea anunțăm că primim cu plăcere orice colaborare în sensul ideilor național-creștine ce le militäm.

Manuscrisele se vor trimite pe adresa: Florin Becescu, B-dul Schitu Măgureanu 2.

La ședința tineretului L. A. N. C. de Marți seara a conferențiat d-l avocat I. V. Emilian despre: „Dela Luther la Hitler".

In complectare a luat cuvântul d-l prof. A. C. Cuza, deputat de Iași prezenți fiind și d-nii Prof. I. C. Cătuneanu, I. Cârlan, N. Robu, D. David, deputați, etc.

S'a deschis sediul „Gărzei de Fier" în Bulevardul Basarab 35. Informații se dau în fiecare zi între orele 6—9.

ASISTENȚA MEDICALA UNIVERSITARA

Societatea studenților în Medicină din București are în palatul său un dispensar pentru studenți. Aici se dau consultații gratuite, se fac examene de laborator, examene radioscopice și radiografice, internări în spital și sanatorii de altitudine.

Consultațiile se dau zilnic între 5—8 p. m.

Societatea a dispus ca asistența sa medicală să fie folosită și de studenții din celelalte centre universitare.

Societatea studenților în Medicină din București, mulțumește și pe această cale Onor. Ministerului Sănătății pentru largul concurs ce i-l dă asistenței sale medicale universitare, punând-o astfel în condițiuni ideale de funcționare.

„Concursul de internat la Epitropia Așezămintelor Brâncovenești se ține în ziua de 1 Februarie 1931 pentru ocuparea a 4 locuri.

Cererile de înscriere trebuesc înaintate până în ziua de 29 Ianuarie 1932.

2) Concursul de internat la Eforia Spitalelor civile se va ține în ziua de 16 Decembrie 1931, pentru ocuparea 20 de locuri.

3) Concursul pentru ocuparea a 47 de locuri de externi la Eforia Spitalelor Civile se ține în ziua de 15 Decembrie 1931.

4) Rotația internilor și externilor dela Casa Centrală a Asigurărilor Sociale se va face în ziua de 14 Decembrie, ora 3 p.m. la Direcția III-a Medicală din str. Piața Amzei No. 4.

Taxe și iar taxe

Agitația studenților dela toate Universitățile din Țară pe chestiunea taxelor școlare, tinde să devină din ce în ce mai accentuată, cu atât mai mult cu cât începutul anului școlar coincide în bilanțul acestor instituții cu un capitol foarte important de venituri.

E dela început interesant de remarcat că în timp ce se fac sforțări mari spre o eftinire a vieții la nivelul scăzut al posibilităților de traiu de astăzi taxele școlare cresc în proporție geometrică, și tind la sume cari reprezintă nu numai o sfidare a realității, dar la prohibirea oricărui mijloc de a studia.

Vom publica în coloanele noastre date precise și comparative în această direcțiune, căutându-le explicația, și mai ales destinația sumelor încasate care, în multe cazuri, nu e așa de verosimilă.

Vom da pentru început un tabolu de taxele pe care e obligat să le plătească un student din anul I la Electrotechnică în București în anul 1931—1932 și aceea pe care le plătea un student tot din anul I din 1926—1927:

	1931—1932	1926—1927
Taxă de frequență la Facultatea de Științe	1200	200
Taxă „specială" la Institutul Electrotechnic	20000	500
Taxă „specială" la laboratorul de Fizică (Fac. de Științe)	500	200
Taxă „specială" la cursul de Chimie (Spl. Magheru)	500	200
Curs de „Matimatici generale" tipărit, obligator să-l cumpere, căci altfel nu-i dă rezultatul la examen	1400	
Taxa a 7 examene în sesiunea Iunie a 200 lei	1400	350
	7800	1450 lei

Prin urmare în timp ce nivelul de trai a scăzut dela 1927 până azi, taxele se urcă cu 400%.

Un student din această categorie e obligat deci să aibă numai pentru taxe în cele 7 luni de școlaritate (1 Noembrie—1 Iunie) [illegible] una mie lei pe lună.

La cât se ridică aceste taxe când de obicei sunt înscriși în anul I 100—150 de studenți e ușor de calculat. Ce se face cu acești bani, constitue reversul medaliei și-l vom arăta la timp; deocamdată ținem să observăm că:

Taxa de 2000 lei la Institut e anormală și cu nimic legitimată deoarece studenții anului I fac acolo numai crochiuri după piese de mașini la cursul de Desemn industrial, crochiuri cari cu toată bunăvoința ce o avem, nu uzează piesele.

Taxa de 500 lei la cursul de Chimie probabil că acoperă cheltuelile ce se fac cu materialele utilizate la experiențele dela curs cari nu credem să coste atâta, căci studenții nu fac nici o experiență.

Cumpărarea obligatorie a Cursului de Matematici face parte dintr'un sistem care se practică cu succes și la alte facultăți; el nu contribue decât la stricarea atmosferei de înaltă moralitate care avem datoria să pretindem să troneze în Universitate.

Din taxele de examen suntem informați că ajunge în buzunarul profesorului numai o sumă infimă față de valoarea taxei.

Mai adăogați acum amenda de 100 lei de fiecare examen pierdut, mai timbre universitare, mai un certificat pentru armată care costă exact cât taxa de frequență la facultate înainte vreme, mai un carnet de cale ferată și unul de student și veți vedea că azi a fi student la Electrotechnică trebue să fii fost ursit la naștere... milionar.

Tipografia „Bucovina", I. E. Torouțiu, București III, Str. Gr. Alexandrescu No. 1.